

برگزاری سالگرد محمدرضا آقاسی در برنامه «خط سوم»

همه کسانی که جریان‌های شعر دهه ۸۰ را دنبال می‌کنند با شعرخوانی‌های پرشور شاعری که سبک جدیدی در ارائه شعر به وجود آورده و شعر را به میان مخاطبان برد، آشنا هستند. محمدرضا آقاسی که در آن سال‌ها در اغلب مجامع ادبی و مذهبی حاضر بود و شعرهایش مضمون‌های دینی و انقلابی را به زبانی ساده و با استفاده از توانایی‌های ویژه او در خواندن و عرضه شعر، به عموم مردم منتقل می‌کرد؛ در همان زمان و در اوج محبوبیتش درگذشت و گرچه افراد دیگری پس از او وارد این عرصه شدند و در پی تقلید از آقاسی بودند، نتوانستند موفقیت او را تکرار کنند. در هفدهمین سالگرد درگذشت مرحوم آقاسی با عنوان «خط سوم» جمعی از اهالی فرهنگ و ادب به شعرخوانی و خاطره‌گویی از این شاعر کشورمان می‌پردازند. این برنامه امروز ساعت ۱۷ در فرهنگسرای انقلاب واقع در خیابان کمیل شرقی برگزار می‌شود و در آن گروهی از شاعران، حضور دارند. از جمله چهره‌هایی که در این مراسم حضور دارند می‌توان به یوسفعلی میرشکاک، نادر بختیاری، علی‌اکبر فرهنگیان و احسان عشقی اشاره کرد.

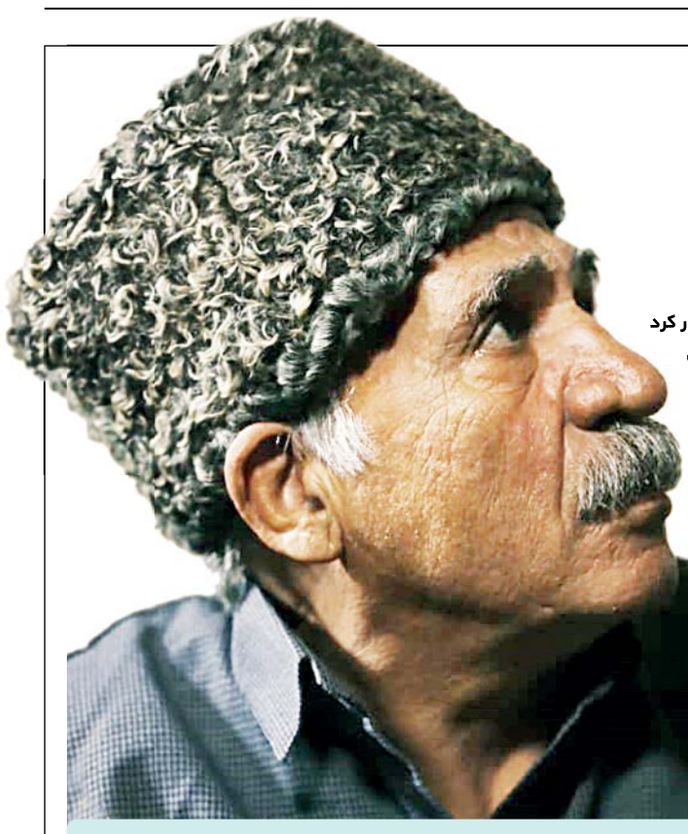
در این مراسم قرار است علاوه بر شعرخوانی، اهالی فرهنگ و ادب کشورمان به بیان خاطرات خود از مرحوم آقاسی بپردازند.

جام جم
فرهنگ
Culture
۱۱
سه‌شنبه ۱۰ خرداد ۱۴۰۱ شماره ۶۲۲۶

گفت‌وگو

گفت‌وگو با حسن اسکندری، خنیاگر آذربایجان

عاشیقی، مرتبه انسانی است

آذر مهاجر
گروه فرهنگ و هنر

وقتی می‌نوازد، شبیه سوارکار چابکی است که با اسبش در دشت‌های وسیع می‌تازد؛ همان‌قدر رها و همان‌قدر مسلط. سخت می‌شود باور کرد عاشیق حسن اسکندری که ۷۵ سالگی را پشت سر گذاشته، چند وقت پیش تصادف سختی داشته و ۳۹ روز در کما بوده. او همچنان پرانرژی است و همین دو سه هفته پیش، داشت روی صحنه دومین جشنواره ملی موسیقی و آیین‌های اقوام ایرانی با ساز و آوازش غوغا می‌کرد.

عاشیق، نوازنده، خواننده و راوی است؛ راوی زیست مردمش. او از سال ۱۳۶۴ در جشنواره موسیقی فجر حضور داشته و در جشنواره‌های موسیقی کشورهای مختلف از جمله جمهوری آذربایجان، ژاپن، آلمان، انگلستان، فرانسه، هلند، چین، ازبکستان، قزاقستان، اسلواکی، اتریش، اسلوونی، مجارستان، چک و ترکیه نیز شرکت کرده‌است. عاشیق حسن اسکندری، خنیاگر موسیقی آذربایجان، موسیقی را با نواختن دایره آغاز کرد اما بعد از مدتی آن را کنار گذاشت و باغلاما به دست گرفت و به خودش گفت یا از پس نواختنش برمی‌آیم یا اگر نتوانستم برای همیشه از موسیقی کنار می‌کشم و این چنین شد که او در نهمین دهه زندگی همچنان می‌خواند و می‌نوازد و پند می‌دهد.

از چند سالگی عاشیقی را آغاز کردید؟

تقریبا حدود ۲۳ ساله بودم که ساز برداشتم اما من خودم را عاشیق نمی‌دانم. ساز، خصلت‌هایی دارد. عاشیق کسی است که ساز را بفهمد و درک کند. همین‌طور مخاطب موسیقی عاشیقی هم باید ساز را بفهمد. ساز فقط ابزاری برای نواختن نیست؛ انسان‌ساز است. ساز که برمی‌داری باید مثل خود ساز باشی؛ صبور باشی، صادق باشی، چون ساز دروغ نمی‌گوید، فغان نمی‌کند، بد نمی‌گوید، بد نمی‌کند، موزون درست است. ساز را که بشناسی انگار خودت را شناخته‌ای. منی که ساز برداشته‌ام باید احترام این ساز را نگه دارم و نگذارم از اعتبار بیفتد.

بنابراین عاشیقی از نظر شما پیش از آن‌که حرفه و تخصص باشد، یک مقام معنوی است.

در گذشته‌های خیلی دور، استادی داشتیم به نام دده قورقود که عاشیق بود. او پدر معنوی مردم محسوب می‌شد؛ پندهای حکیمانه می‌داد، مردم را راهنمایی می‌کرد و حتی زوج‌های جوان برای انتخاب اسم فرزندان‌شان از او مشورت می‌گرفتند. حرفش حجت بود. اصالت ما عاشیق‌ها به روزگار دده قورقود برمی‌گردد. او یک آدم درست و حسابی بود؛ حکیم و فرزانه بود. من وقتی ساز برمی‌دارم، خیلی‌ها به من می‌گویند عاشیق حسن تو مرد کوچکی هستی اما وقتی ساز برمی‌داری بزرگ می‌شوی. خصلت ساز این است که آدم را بزرگ می‌کند. خدا شاهد است؛ ولی آدم باید فهم و شعور بزرگی را داشته باشد. باید بداند این ساز چه‌ها به او داده و او را به کجا رسانده‌است.

شما وقتی ساز می‌زنید، شبیه سوارکاری هستید که با اسبش می‌تازد. نمی‌دانم این برداشت من به اشعاری که می‌خوانید مرتبط است یا به تسلط شما روی سازتان و نوع نواختن آن!

من با نواختن ساز با مردم حرف می‌زنم. برای آنها پیام می‌آورم. شاید بعضی از آنها مثل شما زبان مرا بلد نباشند اما آن را احساس می‌کنند یا لااقل از دیگران می‌پرسند عاشیق چه داشت می‌گفت. آن‌وقت است که متوجه می‌شود من از صلح و عشق و دوستی می‌خوانم. مثلا در جشنواره ملی موسیقی به قشقایی‌ها و شیرازی‌ها می‌گویم با آرامش در کنار هم زندگی کنید، همفکری داشته باشید. در واقع من سلام آذربایجانی‌ها را به شیراز آوردم. این را باید سوار بر اسب باشم، پیاده که نمی‌توانم این پیام‌ها را برسانم. این لطف و علاقه شماست که گوش می‌دهید و من خیلی متشکرم از این بابت.

گمان می‌کنید آیا در میان نسل جدید علاقه‌مندان موسیقی بومی، باز هم عاشیق‌هایی داشته باشیم که مثل شما باشند و نگاه‌شان به موسیقی متعالی باشد؟

من عاشیق نیستم. خدا شاهد است. عاشیق یک کلمه نیست که به من نسبت بدهید. عاشیقی سخت است، عاشیق باید به خدا نزدیک باشد، باید برود تا برسد به خدا. عاشیق باید به فکر مردمش باشد. عاشیق کسی است که وقتی وارد مجلسی می‌شود مردم احساس کنند، شیخ آمده‌است. درست است عاشیق، ساز به دست دارد اما آمده که با مردم حرف بزند؛ از همان حرف‌هایی که شیخ می‌گوید. باید مردم را هدایت و راهنمایی کند. من فکر می‌کنم عاشیق زیاد است؛ خیلی زیاد. حالا باید دید چه می‌شود.

جوان‌ترها می‌توانند به این مرتبه دست پیدا کنند؟

ما جوان‌های زیادی داریم که خیلی خوب ساز می‌زنند، قشنگ می‌خوانند ولی نمی‌دانم چقدر ساز و عاشیقی را بشناسند. اگر بگویم صحیح نیست اما جوان‌ها باید سازشان را بشناسند و بدانند عاشیقی چیست. من در موسیقی نشان درجه یک دارم، این را فقط برای خواندن به من داده‌اند؟ نه! فقط برای ساززدن داده‌اند؟ نه! من به کشورهای زیادی سفر کرده‌ام. دو بار به ژاپن، چین، آمریکا و اروپای شرقی رفته‌ام. حدود ۳۰ کشور دنیا اجرا داشتم اما در دولت، هیچ کسی نمی‌تواند به من ایراد بگیرد. عاشیقی این طوری باشد. حالا البته معلوم نیست من عاشیق هستم یا نه. خدا شاهد است. هرچه می‌گویید لطف و مرحمت شماست.

تاکنون چند نغمه و مقام از موسیقی عاشیقی آذربایجان را آموخته و اجرا کرده‌اید؟

در حدود ۹۹ مقام عاشیقی خوانده‌ام و از استودیو گلستان تبریز آمدند و ضبط کردند. این تمام موسیقی مقامی آذربایجان نیست. مقام‌هایی هم هست که آن زمان نمی‌خواندند که من بتوانم یاد بگیرم. الان می‌خوانند اما باورم نمی‌شود این همان باشد. ۴۰ داستان در سینه علی کریمی عاشیق تبریزی هست. او نابیناست و معمولا نمی‌توانیم او را به جشنواره‌ها ببریم اما من می‌دانم که او عاشیق است؛ عاشیق واقعی. او هر روز شش ساعت در اتاقش قرآن می‌خواند و اگر به جشنواره برود هیچ پولی نمی‌گیرد. هرچه می‌گویم گوش می‌دهد، حتی اگر بگویم این طوری نخوان و مثلا آن طوری بخوان، باز هم گوش می‌کند.

شما بر مبنای موسیقی مقامی آذربایجانی، شعر می‌گویید و آهنگ تازه می‌سازید. درست است؟

بله. عاشیق باید بتواند شعر بگوید و خودش هم بنوازد. به شیراز که رفتیم، آهنگی ساختم و برای شیرازی‌ها اجرا کردم اما بر اساس همان موسیقی قدیمی و در گوشه‌های موسیقی آذربایجانی.

نیمه اردیبهشت کنسرت داشتید و هنرتان همیشه مورد توجه مردم واقع شده. با این وصف، حضور در جشنواره‌ها برای شما چه فایده‌ای دارد؟

خوبی جشنواره این است که دوستان و همکاران‌مان را می‌بینیم. با ترکمن‌ها، بچه‌های شیراز، بوشهری‌ها، سیستانی‌ها و هنرمندان همه مناطق ایران ملاقات می‌کنم. این تنها چیزی است که برای ما می‌ماند. همه را زیارت می‌کنیم و این واقعا زیباست. من در جشنواره با مردم ارتباط می‌گیرم، آنها را می‌بینم و می‌شناسم.

نکته

عاشیقی به نام دده قورقود

دده قورقود، شخصیت اصلی کتابی است به همین نام که قدیمی‌ترین و معروف‌ترین عاشیق آذربایجانی‌هاست. این مجموعه از ۱۲ داستان به نثر و نظم تشکیل شده و مجموعه‌ای است که زندگی، ارزش‌های اجتماعی و باورهای ایل‌های ترک اوغوز را روایت می‌کند. گویا قدمت قدیمی‌ترین نسخه مکتوب موجود از این کتاب به حدود قرن ۱۶ میلادی برمی‌گردد. شخصیت دده قورقود هم یک اوزان یا عاشیق است که در پایان هر داستان با پندهای حکیمانه و سخنان نغز، آموزه‌هایی به مردم ارائه می‌کند.

نمای نزدیک

تعامل برای کاهش قیمت بلیت کنسرت

گران بودن قیمت بلیت کنسرت‌ها همیشه عاملی برای استقبال نکردن بخش عمده‌ای از جامعه از موسیقی عنوان شده‌است. در هفته‌های اخیر، قیمت بلیت کنسرت‌ها با یک شیب صعودی به شدت افزایش یافت که باعث می‌شود بخش دیگری از جامعه از این هنر قهر کنند. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی گفت: «با همکاری معاونت هنری وزارتخانه در تلاش هستیم طی تعاملی با تهیه‌کنندگان، قیمت بلیت کنسرت‌ها را کاهش دهیم.»

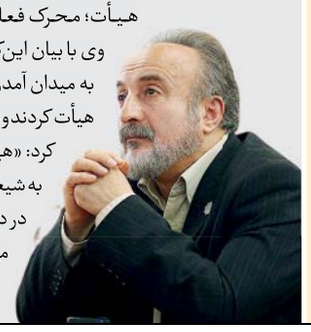
محمدمهدی اسماعیلی افزود: «دیشب هم به دوستان در معاونت هنری گفتم جلساتی را با تهیه‌کنندگان برگزار کنند و قیمت را یک مقدار کاهش دهند تا علاقه‌مندان بتوانند استفاده بیشتری کنند.» اسماعیلی با اشاره به فعالیت‌های قرارگاه محرومیت‌زدایی از حوزه فرهنگ و هنر گفت: «در ۱۱ استان و ۷۲ شهرستان بیش از ۴۰ هزار هنرآموز را با استفاده از ظرفیت مساجد آموزش می‌دهیم که در گام اول ۱۰ میلیارد تومان برای این کار اختصاص داده‌ایم و محدودیت بودجه‌ای برای حمایت از این بحث نداریم.» / فارس

اهل سنت هم هیأت عزاداری دارند

محمدحسین رجبی دوانی، پژوهشگر تاریخ با اشاره به این‌که سهم انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی در گسترش هیأت‌های مذهبی در زمانه حاضر باید بررسی شود، گفت: «انقلاب دلیل گسترش و بخصوص تحول هیأت‌ها بوده است که امروز شاهدیم هیأت‌ها صرفا محل برگزاری مراسم نیست و کارهای متعددی انجام می‌دهند. پیوند به‌وجود آمده میان هیأت و نظام، امری خوب است که دشمن به دنبال برهم زدن این پیوند است.» وی افزود: «اگرچه لفظ هیأت را در منابع تاریخی نمی‌بینیم و این اصطلاح از دوره قاجار باب شده‌است اما منابع تاریخی ما اشارات متعددی به عزاداری‌هایی دارد که در اعصار مختلف توسط مردم و حاکمیت انجام می‌شده‌است. هیأت؛ محرک فعالیت‌های اجتماعی شیعه در طول تاریخ است.»

وی با بیان این‌که جریان فتنه و خنثی شدن و سرنگونی آن به واسطه به میدان آمدن هیأت‌ها و جسارتی است که فتنه‌گران به عزاداری و هیأت کردند و باعث جوشش غیرت دینی مردم شد، رقم خورد، تصریح کرد: «هیأت و عزاداری موهبتی استثنایی است که اختصاص به شیعه ندارد و مکاتب مختلف اهل سنت و حتی اسماعیلیان در دوران مختلف تاریخی به عزاداری برای سیدالشهدا(ع) می‌پرداختند. فاطمیون در شمال آفریقا و مصر عزاداری برپا می‌کنند.» / فارس

نقد دانشگاهی ادبیات معاصر کم داریم

محسن پرویز، رئیس انجمن قلم ایران تاکید دارد که متاسفانه سلیقه خواننده ایرانی به سمت رمان‌های متوسط و نسبتا ضعیف سوق پیدا کرده‌است.

وی تصریح کرد: «این رمان‌ها چون عمق چندانی ندارند و بیشتر بازتاب ساده و نمایشی وقایع هستند، خوانش آنها ساده‌تر است و به خواننده احساس تفریح و فرح بیشتری می‌دهند.»

پرویز افزود: «ما با کمبود منتقد جدی و حرفه‌ای مواجه‌ایم و کسانی که توان نقد دارند، اغلب از آن پرهیز می‌کنند. دلیل این امر بیم داشتن از ایجاد سوءتفاهم و کدورت میان آنها و نویسندگان است و دیگر این‌که ما منتقد حرفه‌ای که تنها نقد بنویسد و نویسنده نباشد، بسیار کم داریم. بیشتر پژوهش‌ها و نقدهای ادبی دانشگاه‌ها که در قالب تحقیق و پایان‌نامه عرضه می‌شوند، به آثار قدما اختصاص دارند و در حوزه ادبیات معاصر با کمبود پژوهش و نقد مواجه هستیم. برای جبران این کاستی باید به استادان و پژوهشگران دانشگاه‌ها سفارش نقد در حوزه ادبیات معاصر داده شود.» / ایبنا

گزیده‌گویی با اسلحه

علی رستگار
گروه فرهنگ و هنر

«ماچوی گریان» آخرین فیلم کلینت ایستوود، گرچه نقدهای چندان مثبتی دریافت نکرد اما روایت قصه یک سوارکار بازنشسته، هم نشان داد که او کماکان به تبار و خاستگاه وسترنی و شمایل آشنای سال‌های دورش عرق دارد و وفادار است، هم این‌که می‌تواند در ۹۱ سالگی همچنان با شور و شوق فیلم بسازد و فارغ از این‌که قصه‌اش را دوست داشته باشیم یا نه، از استاندارد در روایت و جذابیت اثر غافل نباشد.

هرچند ایستوود که امروز ۹۲ ساله می‌شود، هیچ‌گاه در بازیگری از نظر منتقدان جزو بهترین‌ها و درجه یک‌های تاریخ سینما نبوده و حتی در کارگردانی هم باوجود ساخت فیلم‌های خوب و تاثیرگذار، در فهرست بزرگ‌ترین کارگردان‌های سینما جایی ندارد اما اتفاقا به‌قدر کفایت از هر دو هنر بهره‌مند است که توانسته جایگاهی مناسب و شایسته برای خودش دست و پا کند. موقعیتی که خیلی از سینماگران حسرت آن را می‌خورند. این‌که سینماگری بتواند هم در دوران بازیگری، تبدیل به ستاره شود و هم بعدها در کارگردانی، فضاهای تازه‌ای را تجربه کند و درام‌هایی جذاب بسازد. چون رسم نانوشته‌ای هست که می‌گوید بازیگرانی که به فیلمسازی روی می‌آورند، کارگردانان خیلی موفقی نمی‌شوند اما ایستوود با فیلم‌هایی چون نابخشوده، رود مرموز و عزیز میلیون دلاری خلاف این را ثابت کرد، حتی نشان داد فیلمساز بهتری است.

اما آن قد و قامت رعنا و زیبایی چهره، کارش را در بازیگری هم راه می‌انداخت و او برای شهرت و محبوبیت نیاز چندانی به هنر بازیگری نداشت. همین که تقدیر سرجیو لئونه را سر راهش قرار داد و این کارگردان در سه‌گانه به‌خاطر یک مشت دلار، به‌خاطر چند دلار بیشتر و خوب بد زشت از او در نقش هفت‌تیرکشی ماجراجو بهره برد، سرنوشتش را تغییر داد و ایستوود ستاره سینمای وسترن اسپاگتی شد. ایستوود که در چهره و مرام کارا کتری، شباهتی به قهرمانان وسترن‌های اصیل و آمریکایی فیلمسازانی چون جان فورد، هاوارد هاوکس و رائول والش نداشت، با ژست‌هایی چون جویدن سیگار برگ و خشت در حرف زدن، پوزه ضدقهرمان‌ها را به خاک می‌مالید. البته او هم کارهایی می‌کرد که نشان چندانی از اصول اخلاقی نداشت اما به هرحال در دنیای آدم بدها، آدم‌تر و خوب‌تر بود و در برزنگاه‌ها، به‌ویژه در مواجهه با افراد بی‌گناه، انسانیت سرش می‌شد. در میان سه‌گانه لئونه، بازی ایستوود در خوب بد زشت، جلوه و درخشش بیشتری دارد و مصداق عینی و سینمایی «کم‌گوی و گزیده‌گوی چون دُر» است که تنها وقتی لازم باشد، حرف می‌زند و باقی سخنوری‌اش را با زبان اسلحه انجام می‌دهد. ترکیب بازیگری ایستوود (خوب)، لی وان کلیف (بد) و ایلای والاک (زشت)، مثلث درخشان و جذابی می‌سازد که اوج آن را در سکانس قبرستان، دوئل و درواقع نبرد سه نفره آنها می‌بینیم. میزانسن و دکوپاژ و نماهای درشت از صورت‌ها، دست‌ها و هفت‌تیرها، با موسیقی رزمی و سحرانگیز انیو موریکونه تکمیل می‌شود و حرص و طمع آدمی در غرب وحشی را با بسته‌بندی جذابی پیش روی تماشاگر قرار می‌دهد.

برای دیدن این سکانس کیوآرکد را اسکن کنید

نوبت دوم

شرکت فرودگاهها و ناوبری هوایی ایران
فرودگاه سنندج

فراخوان مناقصه عمومی انجام امور فضای سبز تاسیسات و خدمات نظافت فرودگاه سنندج

فرودگاه سنندج در نظر دارد، **مناقصه عمومی یک مرحله‌ای امور فضای سبز، تاسیسات و خدمات نظافت فرودگاه سنندج را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.** کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (**ستاد**) به آدرس **www.setadiran.ir** انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران فیزیک پاکت **الف** مناقصه را هم در موعد مقرر ارسال نمایند و در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

- **تاریخ انتشار مناقصه در سامانه:** تاریخ **۱۴۰۱/۰۳/۰۹** می‌باشد.
- **مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت:** از زمان بارگذاری اسناد در سامانه تدارکات لغایت **۱۴۰۱/۰۳/۱۶**
- **مهلت بارگذاری اسناد در سامانه تدارکات الکترونیکی:** از روز **سه‌شنبه ۱۴۰۱/۰۳/۱۷** لغایت روز **شنبه ۱۴۰۱/۰۳/۲۸** ساعت **۱۹**
- **زمان بازگشایی پاکت‌ها:** روز **یکشنبه** مورخ **۱۴۰۱/۰۳/۲۹** ساعت **۱۰** صبح در محل دفتر مدیریت فرودگاه سنندج
- **میزان سپرده شرکت در مناقصه:** **۱/۶۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال** به صورت ضمانتنامه بانکی با اعتبار **۳ ماهه** قابل تمدید
- **اطلاعات تماس دستگاه مناقصه‌گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه و ارائه پاکت‌های الف:**

آدرس: سنندج، ابتدای جاده سنندج-کرمانشاه، فرودگاه سنندج، **کدپستی ۶۶۱۶۸۹۳۳۶۱** **تلفن تماس: ۳۱۱۹۸۱۰۰-۰۸۷** واحد امور اجرایی

شرکت فرودگاهها و ناوبری هوایی ایران - فرودگاه سنندج
۱۳۲۶۶۷

نوبت اول

شرکت ملی گاز ایران
شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی

فراخوان تجدید مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی کیفی (فشرده) دو مرحله‌ای - پالایشگاه دهم (فاز ۱۹)

پالایشگاه دهم پارس جنوبی فاز ۱۹ در نظر دارد، **مناقصه عمومی (تجدید مرحله اول) همزمان با ارزیابی کیفی (فشرده) شماره R10-1400-005 تقاضای: ۴۱۰۱۲۹۹۱۸۴ به شماره فراخوان درسامانه ستاد ایران: ۲۰۰۱۰۹۳۴۹۸۰۰۰۲۴۸ به شرح: DCS INDUSTRIAL WORKSTION FOR ITRS –الزاما ساخت داخل را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.** کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران وبازگشایی پاکت‌ها، ازطریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت **(ستاد)** به آدرس **WWW.SETADIRAN.IR** انجام خواهد شد. لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام درسایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت درمناقصه محقق سازند.

برآورد مناقصه: ۲۲/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال و **تضمین فرآیند ارجاع کار: ۱/۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال** بوده وتضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به‌صورت یکی از تضامین قابل قبول وفق آیین‌نامه تضمین شماره ۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹ هـ مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیات وزیران قابل قبول می‌باشد. **جدول زمان‌بندی به شرح ذیل می‌باشد:**

ردیف	اقدام	تاریخ
۱	تاریخ انتشار مناقصه در سامانه	۱۴۰۱/۰۳/۱۱
۲	مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه	۱۴۰۱/۰۳/۲۱
۳	مهلت زمانی ارسال پیشنهادات	۱۴۰۱/۰۴/۰۴
۴	زمان بازگشایی پاکت ارزیابی‌کیفی مناقصه‌گران	۱۴۰۱/۰۴/۰۴

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه‌گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر درخصوص اسناد مناقصه و ارائه ضمانت‌نامه فرآیند ارجاع کار (پاکت الف):

آدرس: استان بوشهر، شهرستان کنگان، کیلومتر ۲۰ جاده کنگان به عسلویه، سایت ۲ منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس، پالایشگاه دهم، فاز ۱۹

تلفن: اداره خدمات کالای پالایشگاه دهم: ۰۷۷۳۱۴۶۶۲۸۳-۰۷۷۳۱۴۶۶۲۸۷-کمیسیون مناقصات پالایشگاه دهم: ۰۷۷۳۱۴۶۶۳۹۳-۰۷۷۳۱۴۶۶۳۶۴

اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس: ۴۱۹۳۴-۰۲۱ دفتر ثبت‌نام: ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸

اطلاعات تماس دفاتر ثبت‌نام سایر استان‌ها، در سایت سامانه: WWW.SETADIRAN.IR

روابط عمومی مجتمع گاز پارس جنوبی